1710. Är "den goda viljan", som Fridsfursten gifver och Änglasången "Guds frid" som regerar hjertat" ej Kan väl den vara vanmagtig? Auktor talar här om den naturliga viljan der hjertat är af naden oförändrad

1713. — — "Om — — blir aldrig bättre (giä talis) Kunde nytta?, ej[ej] blir domen hård. Sanctus [illegible]

1721. Viljan kan ju vara ond i ett afseende (naturligen förderfvad) god i ett annat (genom naden) liksom frihetten kan agas i ett ej i ett annat (prof.) hänseende.

1722. Men visst mesta viljan pronea ad god eller ond; hvem skjöt förstu Anglasången: Menniskonen en god vilje Anglar: ville väl att vår vilja skulle vara såsom i förstone och bli det genom den andre Adam (Christ)

1723. Men god vilja finnes dock i den jämnlöfvade, fast Guds verkan och gifvit den ff. den ursprungliga goda viljan, f. auktor ej synes jemnen utan häri hitar åt Katholikernas, att menniskan födes in puris naturalibus

att göra Menniskan så utan vilja är godt i den mening att nedsjö den och egenviljan, men är ej heller denna kennes utan Satans, så för han hela skuldem för Menniskans onda vilja, liksom Gud skall ha hela äran, för en god. Men ff. Christen kan jag dock säga, att min vilja är (verkan) god, fast Gud gifvit den, liksom han gifvit en frisk hand, f. för vår visnad och jag kallar denna handen min. (Saken tål att tänka på)

1726. Nu Gudshelof! bättre nu menar han — Gudhof är ej bruket i vår

1736. "Förutan" bättre: [illegible] eller den nådelösen ando, som leter de

1737. Parentheses bör stå thus: "Icke många visa äro kallade" skrifves Paulus alltså: säjer att Gudom förkunnen: Icke många visa äro

1738. de öfversättare orden: "städer fiken" eller hvad de skola vara äro obegripliga skrifsen.

1742. J och af naden äro wäl och i gode änglar det de äro.

1746. Hvarför prisken prescript 3 ggr i rad? är detta Bibl. eller vidskepliga?

Halbe: ~~tvås~~ prisken tills storsinnet mäkti ge dig — —
(anm. Utpiskad blir det först genom döden)

1748. Jag måste säga, att Gerlach och Vinsio här kunnat vara klarare. Att likmedlen andel[illegible] af den rätt uppfattas läror ej rättvist kunna nekas. — men då de låta den förlorade sonen förblöda genom "naturliga gåfvor" så är wäl onekligt, att det är sådan fähållande, som tekneben är tagen af en juridisk (förkrafts eller verklig) handelse såsom i bättringen ofta ytterst förlusten af nat. gåfvor ~~och~~ blir så ej blott straff för synden utan och räckelsen (indirekte) till omvändelse och påminnelse att andra egodela äro bekymrade de dock vida öfverbara äro och [illegible] egenvärde. Så ungefär är wäl Gerlachs mening. — Mähändskan auktor här vid något stråkigare sätt ordsöne, [illegible] denna hans tolkning. (Skuplera är ej [illegible])